

Ontspanningsbijeenkomsten

MIEL SCHREURS

Tijdens het begin van het ontstaan Club 77 was er eigenlijk alleen maar sprake van discobijeenkomsten. Daar werd veel aandacht aan besteed. Vaak kwam wel de vraag wat de doelgroep van de disco was. De één sprak over een leeftijd vanaf 14 jaar, de ander vanaf 16 jaar. Maar wat dan te doen met de overige leeftijdsgenoten? Daar kwam antwoord op door voor deze groep ontspanningsbijeenkomsten te organiseren. En al snel werd er dus voor de jeugd tot 12 jaar ook iets georganiseerd. Op de woensdagmiddag en -avond, donderdagavond en vrijdagavond werden er tal van activiteiten verzorgd om de jeugd bezig te houden, zoals knippen, plakken, sigarenkistjes beplakken met schelpen, glas beschilderen, linoleum snijden, paas- en kerststukjes maken. Niet weg te denken was ook het cadeautjes maken voor Moeder- en Vaderdag, net als de Sinterklaasbijeenkomsten in samenwerking met de basisschool. Ook werd gedacht aan de Sint Maartensviering, middels een muzikale optocht door Schin op Geul met aangepaste muziek en aansluitend een waar Sint Maartensfeest in het gemeenschapshuis. Dit festijn werd opgevolgd door actief bezig te zijn met *Halloween*.

In het begin werd contributie gevraagd naast het lidmaatschap, maar al snel werd dit vervangen door een bijdrage per activiteit. Club 77 was immers een open jeugdvereniging voor iedereen, waar jong en oud zich kon uitleven. Wekelijks waren er bijeenkomsten en werd er druk geknutseld, maar daar bleef het niet bij. Spellenmiddagen met competitie werden georganiseerd en ook kienen voor de kinderen. Je kunt het zo gek niet verzinnen of er werd door de vrijwilligers werk van gemaakt. Naast gezelschapsspelen voor de jeugd werd gekiend en gekaart, werden damcompetities gehouden, tafeltennis gespeeld, gebiljart en onder andere getafelvoetbald. Vele vrijwilligers waren er druk mee. En ook deze activiteiten hadden be-

kendheid in de hele omgeving. Zo meldden scholen zich aan om stagiaires te leveren voor een stukje praktijk. Dit betekende wel dat er begeleiding moest zijn en dat oefende dan een extra druk uit op de eigen vrijwilligers. De gesprekken over deze begeleiding vonden plaats op de school zelf en vaak moest daarvoor de gang naar deze school in Maastricht gemaakt worden, wat weer extra druk voor de vrijwilligers betekende.

Door de jaren heen en door de veranderde interesse van de jeugd moest de Club inkrimpen. Er was gewoon ook minder jeugd en de animo veranderde. De naam ontspanningsbijeenkomsten werd dan ook in een later stadium omgedoopt naar Club Jong en Club Teen. Deze laatste was en is een moeilijke groep; hun interesses waren van dien aard dat Club 77 er niet altijd in mee kon gaan, niet alleen gelet op de daaraan verbonden kosten, maar ook op voldoende vrijwilligers.

Het aantal kinderen op de basisschool nam af en daardoor ook de deelname aan deze bijeenkomsten. Met het krimpen van de basisschool in Schin op Geul kwam er een ware dip in de activiteiten. Ook de groep vrijwilligers

werd een stuk kleiner, men had minder tijd om hieraan deel te nemen. Bij de sluiting van de basisschool waren enkele dames uit Schin op Geul betrokken, die alles probeerden te doen om de school open te houden. Het vertrek van de school zou een grote invloed hebben op het verenigingsleven. Maar zij lieten het er niet bij zitten. Er moest koste wat kost betrokkenheid blijven, kinderen moesten hun vrienden en vriendinnetjes kunnen blijven ontmoeten. Een deel van deze groep heeft zich toen aangesloten bij de Club, met name bij Club Jong. Het bestuur van Club 77 was ook al ver uitgedund, maar mede door toedoen van één van de bestuursleden is het gelukt binnen die groep 'schoolstrijdende' dames in ieder geval twee nieuwe bestuursleden en meerdere vrijwilligers te vinden.

Met man en macht werd gestart met bijeenkomsten en het is gelukt de draad weer op te pakken en activiteiten te organiseren. Men probeerde een en ander en meerdere activiteiten sloegen goed aan. Er kwam weer leven in de brouwerij en we mogen wel stellen dat ze erin zijn geslaagd de activiteiten van Club Jong weer op de kaart te zetten. Oude tradities worden weer opgepakt en ook daar zijn ze in geslaagd, te denken aan het kerstspel, Palm-paastakken maken, mini-zomerkamp, Driekoningenviering en Sint Maartensviering, dit alles tot groot genoegen van een ieder. Enkele activiteiten uit het verleden zullen we nader toelichten.

Griezelen tijdens Halloween (2015)

Jeugdkoortje

Vanuit de ontspanningsbijeenkomsten kwam het idee om een jeugdkoortje op te richten. Een begin werd gemaakt, er werd een begeleider aangetrokken en begonnen met zangmuziek. Zingen was niet voor eenieder weggelegd, maar doordat er veel tijd en inspanning in werd gestoken is men toch tot uitvoeringen gekomen. Er werd een elektronisch orgel aangeschaft alsook shirtjes voor de zanggroep. De kerst-in bijeenkomsten in het gemeenschapshuis werden opgeluisterd door het koor en ook zijn er enkele keren uitvoeringen gegeven. Maar de druk werd te hoog en de tijd te beperkt; naast de ontspanningsbijeenkomsten ook nog een middag per week oefenen was tijdrovend. De drukte eromheen heeft ertoe geleid dat na enkele jaren jammer genoeg een eind aan kwam aan het koortje.

Driekoningenvuur

Voor de jeugd werd enkele decennia geleden een heuse Driekoningenviering georganiseerd waarbij natuurlijk het Driekoningenvuur niet ontbreken mocht. Maar hoe kom je aan stookhout? Daar was snel een oplossing voor bedacht. Huis-aan-huis werden kerstdennen opgehaald die dan als basis dienden voor het grote vuur. Maar eerst op zoek naar een locatie, die snel was gevonden nabij het voetbalveld van de Struchter Boys. Op het terrein van boer René Kroonen was deze mogelijkheid, met als voorwaarde dat zijn snoeihout mee opgestookt zou worden.

Een vergunning krijgen was echter niet gemakkelijk omdat het geheel milieuvriendelijk was. Doorslaggevend voor deze vergunning was dan gelukkig wel de traditie van het Driekoningenvuur. Daarnaast hoefde de gemeente in Schin op Geul ook geen dennen meer op te halen, dat deed de jeugd namelijk wel. De gemeente spaarde daardoor dus geld, maar op een subsidieaanvraag kregen wij niets omdat het eigenlijk een niet-milieuvriendelijke activiteit was. Ook moesten we de stookvergunning betalen waar niet aan te ontkomen was.

Al vroeg in de morgen waren vele vrijwilligers in de weer de dennen huis-aan-huis op te halen, waarvoor ze een bijdrage ontvingen om de clubkas te spekken. Vele aanhangwagens met dennen werden zo aangeleverd en tegen de namiddag kon dan het vuur erin. Er was chocolmelk voor de kinderen en een borrel voor de oudere

vrijwilligers. Hoewel het een populaire activiteit was voor de jeugd, was niet iedereen erg enthousiast over dit vuur. Als de weersomstandigheden niet gunstig waren bleef een dikke rookwolk laag hangen; was ook nog de windrichting verkeerd, dan kwamen hier en daar wat minder mooie opmerkingen. Eenmaal werd zelfs de brandweer gebeld omdat een omwonende dacht dat er brand was, maar na het overleggen van de stookvergunning keerden zij weer terug naar de kazerne en was het toch weer een geslaagd Driekoningenvuur geworden. Al met al een waar feest.

Helaas kwam aan deze traditie een eind aan doordat er niet alleen steeds minder dennen werden aangeboden, maar ook doordat er teveel afval werd meegeleverd dat niet verbrand mocht worden en de Club kosten moest maken om dit af te voeren. Ook liep het aantal vrijwilligers terug waardoor we het niet meer konden rondkrijgen. Een traditie die jammer genoeg zonder vuur verder moest. Nu wordt dit op een andere wijze ingevuld en ook goed bezocht.

Computergebeuren

Omdat de tijd veranderde en ook Club 77 eens wilde nadenken over de gewijzigde bezigheden van de jeugd werd het idee geopperd enkele computers aan te schaffen. Het idee werd uitgewerkt, een begroting gemaakt en ook de interesse gepeild. Het leek een goed idee en na veel wiken en wegen werden een achttal computers gekocht. Naast de computers werd ook een opbergsysteem aangeschaft zonder te veel poespas voor het gebruik. Alles ging in rolkasten en achter slot en grendel. Al snel werd duidelijk dat rekening gehouden moest worden met regels verbonden aan computers in openbare ruimtes. Dus er moest ook achttmaal een besturingssysteem aange-

schaft worden, want er werd niet gewerkt met illegale kopieën. En dat vormde al snel een belemmering voor de jeugd; zij konden niet datgene doen wat ze wilden. Dat resulteerde erin dat in het begin te weinig gebruik van de computers werd gemaakt, maar dat werd snel beter. Al snel waren er meer kinderen die achter de computer wilden dan er beschikbare apparaten waren. De jeugd liet het derhalve afweten en het project kwam stil te liggen. Omdat het bestuur de investering toch rendabel wilde maken, ging men met de Rabobank in zee om iedereen die daar interesse in had het elektronisch bankieren aan te leren. Dat was een groot succes, zowel qua gebruik en interesse van de inwoners alsook financieel voor de Club. Er werden meerdere cursussen gegeven en er kon tevreden uitgekeken worden naar het gebruik van deze computers. Maar na enkele jaren en de steeds maar opkomende aanpassingen en vernieuwingen in de software en hardware werd duidelijk dat de apparatuur en systemen snel verouderden. Met een investering van de provincie werd een en ander vernieuwd en aangepast en kreeg het project een nieuwe start. In samenwerking met Computerclub Houthem werden er diverse cursussen gegeven voor jong en oud. Er werd weer goed gebruik gemaakt van de computers, en de Club was heel tevreden. Maar zoals dat toen overal gold kwam er een stilstand, omdat enerzijds de aanpassingen van soft- en hardware onbetaalbaar werden en anderzijds de animo afnam. Dat heeft het bestuur doen besluiten dit project te stoppen. Er kon zeker teruggeblikt worden op een goed project en de investeringen zijn er dubbel en dik uitgehaald. Uiteindelijk werden de computers aan belanghebbenden doorgegeven en hebben we met tevredenheid dit project afgesloten.

